

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 120.

Tiende Session.

35te Møde.

Løverdagen den 20de Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat): Jeg hører til dem, der sætte stor Pris paa den historiske Underviisning, om ikke for Andet, saa dog af den Grund, at jeg i 20 Aar har undervist i Historie; men jeg hører ikke til dem, der troe saa stærkt paa den Deel af Historien, som man kan opklare ved Hjælp af Oldsager, og desuden maa man erindre, at, dersom denne hører under den historiske Underviisning, da er det kun for en meget ringe Deel; det har været en Følge deraf, — og det maa man vel lægge Mærke til — at man mange Steder ved den historiske Underviisning har lagt saa stærk Vægt paa Oldsager, at man over de døde Stene og over den Tid, som man dog ikke kan faae noget ret klart Begreb om, har glemt de levende Mennesker, deres Gjerninger, Skrifter og Værker, som man deels kan see ved at gaae omkring i Gaderne, og deels ved at reise omkring paa Landet; man har undergravet den historiske Underviisning ved saaledes at rode i denne Jordbund. Andre kunne have en anden Mening om disse Ting og tillægge dem en stor Betydning, men jeg kan ikke tillægge dem en saadan, og jeg kan dog maaskee have Lov til at tale med, da jeg, som sagt, i 20 Aar har havt med den Underviisning at gjøre. Endvidere siger man, at Disciplene ville interessere sig meget for disse Oldsager; ja, ganske vist, men denne Interesse er Noget, der let kan drives for vidt. Jeg er ganske vis paa,

at, naar denne Oldsamling kom derud, saa vilde Disciplene gaae omkring og lede efter saadanne gamle Stene; men om der vilde komme et tilstrækkeligt Udbytte ud deraf, er en ganske anden Sag. Nei, lad Disciplene faae Kjærlighed til deres Fædreland gjennem de historiske Gjerninger, der ere skete, og igjennem Mindet om, hvad der er opført i Skrifter, og lad dem faae en rigtig livfuld og dygtig Underviisning deri, men lad dem ikke søge Kjærlighed til Fædrelandet som væsentlig begrundet i, at der findes saadanne Stene og saa og saa mange Ting, der knytte sig dertil, som vidne om en saadan eller saadan Tid; thi det skulle vi dog erindre, at disse Stene næsten ere eens overalt; der er ikke saa stor Forskjel, som de Herrer troe, paa Stenene her og i andre Verdensdele, men som sagt Hovedgrundene ere, at Sorø Akademi ligger saa nær ved Kjøbenhavn, som har en ganske fortrinlig Samling af nordiske Oldsager; og at der blot ved at anvende endeel af disse Penge vil være givet et tilstrækkeligt Middel til at skaffe Disciplene, vel endog saa flere Gange om Aaret, Leilighed til at see disse Sager, og at de andre Skoler naturligtviis vilde komme og gjøre deres Fordringer gjældende, naar man engang gav efter og skaffede en enkelt Skole en saadan Samling, som kostede flere Hundrede Rd., og som naturligtviis stadig skulde suppleres; Udvalget maa derfor fraraade Anskaffelsen af denne Samling.

Der er under Posten 10 b. til Hovedreparationer ved Sorø Kirke foreslaaet en Medsættelse af 1,500 Rd., som man formener kunde bespares derved, at man bruger Zink-istedet